

GLOSA

**ZÁKON Č. 106/1999 SB. A UŽIVATEL RYBÁŘSKÉHO REVÍRU PODLE
ZÁKONA Č. 99/2004 SB. – BÝT ČI NEBÝT POVINNÝM SUBJEKTEM?***JUDr. Daniel Mach*

Dne 1. ledna 2025 oslavil zákon o svobodném přístupu k informacím (publikovaný pod č. 106/1999 Sb.) rovných 25 let své účinnosti. Zákonodárce jej přijal dne 11. května 1999 jako v té době již druhý „informační zákon“. Téměř přesně rok předtím, dne 13. května 1998, byl přijat zákon o právu na informace o životním prostředí (publikovaný pod č. 123/1998 Sb.). Vznikla tak dichotomie zákona obecného (č. 106/1999 Sb.) a zákona speciálního (č. 123/1998 Sb.). Kromě kritiky této dichotomie si obecný informační zákon vysloužil kritiku i za svou složitou koncepci i terminologii.¹

Není proto divu, že soudní praxe dala za dobu téměř čtvrt století vzniknout mimořádně bohaté judikatuře k obecnému informačnímu zákonu. V praxi se jako problematické stalo (mimo jiné) ustanovení § 2 informačního zákona – zákonné vymezení osob a orgánů, kterým zákon ukládá povinnost zveřejňovat informace (tzv. povinné subjekty). V tomto příspěvku se nebudeme zabývat rozsáhlou analýzou věcné či osobní působnosti informačního zákona. Pouze se pozastavíme nad otázkou, zda lze za povinný subjekt považovat také uživatele rybářského revíru podle zákona o rybářství (č. 99/2004 Sb.).

Podle ustanovení § 2 odst. 2 informačního zákona jsou povinnými subjekty ty „*subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této rozhodovací činnosti*“. Abychom si mohli odpovědět na otázku, zda uživatel rybářského revíru splňuje tyto podmínky, musíme si nejprve zodpovědět, kdo je uživatelem rybářského revíru.

Podle ustanovení § 4 odst. 5 zákona o rybářství je uživatelem rybářského revíru osoba, které rybářský orgán povolil výkon rybářského práva, tj. veřejného práva chovat, ochraňovat, lovit a přisvojovat si ryby případně i vodní organizmy včetně práva užívat rybářský revír včetně přilehlých pobřežních pozemků (§ 2 písm. f) zákona o rybářství). Uživatel rybářského revíru je rovněž oprávněn vydávat třetím osobám tzv. povolenku k lovu. Společně s vydáváním povolenky k lovu, resp. přímo

¹ Viz např. MIKULE, Vladimír, KOPECKÝ, Martin. Kapitola XXXVIII [Právo na přístup k informacím]. In: HENDRYCH, Dušan a kol. Správní právo. Obecná část. 9. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 459, marg. č. 851.

v ní, je uživatel rybářského revíru oprávněn stanovovat bližší podmínky výkonu rybářského práva (§ 15 odst. 10 zákona o rybářství).

A zde se dostáváme k podstatě věci. Povolenka k lovu je totiž dokladem oprávnujícím konkrétní fyzickou osobu k lovu ryb nebo vodních organismů v konkrétním rybářském revíru (§ 2 písm. m) zákona o rybářství) a na její vydání není právní nárok.² Každý rybář³ je povinen disponovat povolenkou k lovu pro daný rybářský revír a současně ji musí mít u sebe při lovu (§ 15 odst. 10 zákona o rybářství). Pokud rybář povolenku vůbec nemá (a přesto loví), nebo pokud ji nemá u sebe během lovu, dopouští se přestupku (§ 30 zákona o rybářství).

Jinými slovy uživatel rybářského revíru je při vydávání povolenek k lovu v postavení nadřazeném žadatelům a rozhoduje o jejich právech a povinnostech, a to hned ve dvou směrech. Jednak v tom, zda povolenku vůbec vydá (na její vydání není právní nárok), jednak při stanovování bližších podmínek výkonu rybářského práva (byť se v tomto ohledu samozřejmě musí pohybovat v zákonném rámci).

Vzhledem k tomu považujeme i uživatele rybářských revírů za povinné subjekty. Uživatelé rybářských revírů tak mají povinnost poskytovat informace dle informačního zákona. Je ovšem otázkou, nakolik si uživatelé rybářských revírů toto své postavení uvědomují a nakolik v praxi jsou či budou ochotní informace poskytovat. Obdobnou otázkou je, zda v praxi jsou vznášeny k uživatelům rybářských revírů žádosti o informace. To jsou již otázky přesahující rámec tohoto krátkého zamyšlení.

Závěrem přejeme čtenářům, rybářům i uživatelům rybářských revírů vše dobré do roku 2025 a připojujeme tradiční rybářský pozdrav: Petrův zdar!

O autorovi:

Autor je advokát a externí doktorand katedry práva životního prostředí PFUK.

² Blíže viz DAMOHORSKÝ, M.; MÜLLEROVÁ, H.; SMOLEK, M.; SNOPOKOVÁ, T. *Zemědělské právo*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015. 224 s. ISBN 978-80-7380-584-5, s. 120.

³ Není-li současně přímo uživatelem rybářského revíru, kterému zakládá právo lovu přímo rozhodnutí o stanovení rybářského revíru.

ACT NO. 106/1999 COLL. AND THE USER OF A FISHING GROUND ACCORDING TO ACT NO. 99/2004 COLL. – TO BE OR NOT TO BE THE LEGALLY BOUND PERSON⁴

Abstract

On 1th January 2025, the Czech Act on Free Access to Information will celebrate its 25th anniversary. On the occasion of this anniversary, we briefly consider whether the person obliged to provide information under this Act is also a user of a fishing ground within the meaning of the Fisheries Act.

---

⁴ We respect terminology of translation of the Act n. 106/1999 Coll. published by the Ministry of Interior of the Czech Republic accessible here: <https://www.mvcr.cz/clanek/preklady-vybranych-zakonu.aspx> (cit. 2024-11-17).